

Luksus

begynne med sugar dating hevder dette er en enkel måte å sikre seg en luksuriøs livsstil på.

som bare er en såkalt salt daddy, en som ikke vil betale for relasjonen.

Man blir fort stemplet som moralist og rødstrømpe i diskusjoner om hva som er prostitusjon og ikke, og om såkalt frivillig prostitusjon er greit. Denne typen karakteristikk er effektiv for å stoppe en veldig viktig debatt. Ja, det finnes nok flere eksempler på kvinner som har opplevd at å tilby seksuelle tjenester mot penger eller andre verdier har gått tilsynelatende greit. Det kan godt tenkes at det er noen som ikke får et ødelagt forhold til sin egen kropp og eget selvbilde av å gjøre seg selv til en vare. Enkelte hevder at de ikke opplever at sex er så personlig i utgangspunktet, av ulike årsaker. Det finnes til og med argumentasjon om at sugar dating kan være en form for kvinnefrigjøring, i form av at kvinnen føler seg fri til å gjøre hva

hun vil med kroppen sin, om det til og med skal være å livnære seg av den.

Men det er ikke til å komme fra at det er påvist alvorlige psykiske senvirkninger hos folk som har solgt sex. Kanskje de ikke kommer med en gang, men på et langt senere tidspunkt i livet. Det har skjedd noe med deg når det oppleves som uproblematisk å selge det mest intime. Uansett hvor fine reiser eller hvor høye summer som tilbys som betaling.

I fjor skrev Dagbladet en artikkel om sugar babyen «Line», som hadde tjent 100.000 kroner på kort tid. Kvinnen i tjuårene blir beskrevet som velstelt, med fine negler. Mot slutten av intervjuet sier hun: «Jeg får en tomhetsfølelse hver eneste gang. Føler meg skikkelig ekkel». For henne begynte det hele med en profil på sjekkeappen Tinder, mest for gøy. Og det er nettopp dette

som går igjen i mange av historiene man kan lese om sugar dating: Det begynner litt uhøytidelig før det utvikler seg til noe veldig ubehagelig. Og når livsstilen med å selge egen kropp er i gang, er det vanskelig å bryte med den.

I møte med reklamekampanjene som forsøker å framstille sugar dating som et alternativ for den gjennomsnittlige student, er det nødvendig å synliggjøre de grusomme konsekvensene av at unge mennesker får egen verdighet og selvfølelse ødelagt. En forretningsmodell som baserer seg på å lokke mennesker til å gjøre seg selv til en vare, med å hevde at sugar dating er stuerent og at det er gøy å leve et luksusliv, må ikke få fotfeste i en ungdomskultur som allerede viser seg å ha store utfordringer med hensyn til den seksuelle integriteten i møte med nye digitale samfunn.

bente.rognan.gravklev@dagsavisen.no

ILLUSTRASJONSFOTO: ISTOCK

«A- og B-lag» i Oslos eldreomsorg

DEBATT

DAG EKELBERG
Direktør for næringspolitikk,
NHO Service

Oslo kommune har mange års erfaring fra samarbeid med privat sektor for å sikre gode tjenester i eldreomsorgen. Ideelle og øvrige private aktører leverer hver dag gode tjenester til Oslos innbyggere. Det er godt dokumentert at private som driver sykehjem på vegne av kommunen holder høy kvalitet og koster mindre for kommunen enn sykehjem i kommunal egenregi. I tillegg har altså de privatdrevne sykehjemmene høyere bemanning. Privatdrevne sykehjem i Oslo er rett og slett gode sykehjem.

Eldrebyråd Inga Marthe Thorkildsen omtaler (i avisen 28/9) privatdrevne sykehjem som «A-laget» og de kommunale som «B-lag». Det er bra at hun vil løfte «B-laget» opp, men nå bør også hun erkjenne at privatdrevne sykehjem bidrar positivt til Oslos eldreomsorg. Og, selvsagt er bildet nyansert – det er også kommunalt drevne sykehjem som hører hjemme på på «A-laget».

Vi vet mye om kvaliteten på Oslos sykehjem fordi den måles systematisk. Altfor få kommuner gjør det. Driften på privatdrevne sykehjem reguleres av avtalen mellom kommunen og selskapet som driver sykehjemmet. I kontraktvilkårene er kvalitet tillagt høyest vekt. Sånn må det være. I kontraktene stiller Oslo tydelige krav til bemanning og fagtetthet som sikrer høy kvalitet. Driften skal aldri gå på bekostning av kvaliteten på tjenestene.

Eldrebyråden hevder at de private ikke ville bidra til kutt i kostnader. Det er feil. De private gjennomførte pålegg fra byråden om å kutte i pleiefaktor ned til samme nivå som i kommunen. Men, det er feil å tro at man styrker de dårligste ved å svekke de beste. «B-laget» blir ikke bedre av at man fjerner «A-laget».

Kunnskapen om ulikheter skyldes jo at man har brukt konkurranse som virkemiddel og måling av kvalitet. Kunnskap gir grunnlag for forbedringer. Ingen er fornøyd med å være «B-lag». Oslos eldre er tjent med sykehjem som strekker seg for å kunne gi tjenester av best mulig kvalitet – kommunale og privatdrevne.